

Ў

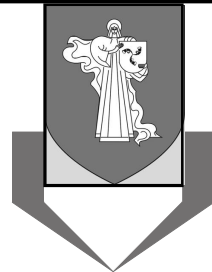
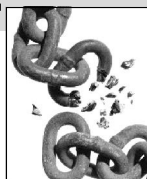
07.2008

Інфармацыйны аанс на выбарчыя падзеі

Пачатак выбарчага працэсу на выбарчых акругах №66 і №67 (Жодзіна, Смалявічы, Лагойск) ... - навіны, факты, камэнтары, высновы і заявы: грамадства, выбарчае права, калектыўнае супрацьстаяньне ЗА ...

#

* **ст. 2-3**

■ “РУЖОВЫ ТУМАН” РЫТОРЫКІ ... !?

Дэкрэт №13...

* **ст. 3-4**

■ АД ПАПУЛІЗМУ ЗАЯВАЎ – ДА ПРАКТЫКІ ...

Кіраўніца ЦВК – №13.

* **ст. 4**

■ ВЫПАДКОВАСЬЦЬ АЛЬБО ...

12

АЛЯКСЕЙ ЛАПІЦКІ

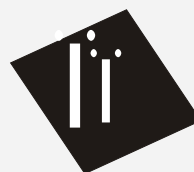

1 ПРАВА НА ВЫБАР – АСНОЎНАЕ ДЛЯ ПЕРАМЕНАЎ У ГРАМАДЗТВЕ!

МЫ – БУДЗЕМ ЖЫЦЬ У СВАБОДЗЕ!

ПРАВА НА ВЫБАР – АСНОЎНАЕ
ДЛЯ ПЕРАМЕНАЎ У ГРАМАДЗТВЕ!

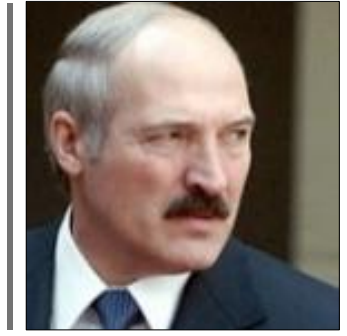
Ў

“Мы - Ліцвіны”
& Licviny-INFA

АФІЦЫЙНЫ ПЕРАДВЫБАРЧЫ ФОН – «РУЖОВЫ ТУМАН» РЫТОРЫКІ, АЛБО ВАРТЫ ЎВАГІ КРОК НАСУСТРАЧ СТАНОЎЧЫХ ПЕРАМЕНАЎ ...!?

ЯК ПРЫГОЖА ПАЧЫНАЛАСЯ КАЗКА ПРА ... НОВЫЯ – САПРАЎДЫ ДЭМАКРАТЫЧНЫЯ ВЫБАРЫ Ў БЕЛАРУСІ

**Нехта паверыў, а нехта – проста адкрыў вочы і ўбачыў
... Улада, як звычайна – гуляе па буйному, але –
краплёнай картаю «паўпраўды ды праўды з
шматкропьем ...»**

Перад абвясчэннем выбараў па АНТ (афіцыйных каналах тэлебачання) прайшла сэрыя фільмаў, якія стваралі атмасферу страху і недаверу непасрэдна да праваабаронцаў, грамадзкай супольнасці і няўрадавых арганізацыяў, незалежнага назірання навогул. Праваабаронцаў і незалежных назіральнікаў усе афіцыйныя СМІ, як па дамове, пачалі прадстаўляць як “пасобнікаў і наймітаў” “варожага захаду”, якія нясуць небяспеку грамадскаму міру і стабільнасці...

А ў дзень абвясчэння выбараў той жа тэлеканал прадстаўляў “трыбуну” для выказванняў Прэзідэнта РБ Лукашэнкі А.Р., для заявы кіраўніка праўрадавага палітычна-ідэалагічнага ўтварэння “Белая Русь” (міністра адукацыі сп. Радзькова), прамова якога насіла відавочна рэжымны перадвыбарчы характар. Яна, фактычна, мела на мэце публічна публічна абвясціць пра тое, што “Белая Русь” пойдзе на выбары шырокім фронтам (і ў камісыі, і - вылучаючы кандыдатаў у дэпутаты ПП НС РБ ...) і толькі пасля перамогі канчаткова будзе аформлена ў якасці партыі (рэд. – “партыі ўлады”).

Наступным, адразу ж, у кантэксце выбараў, паказвалі выступ намесніка міністра МУС РБ Канапацкага, які на фоне сцэнаў вучэнняў спецназу (з шчытамі і дубінкамі супраць грамадзянаў у штацкім) абвясчаў пра тое, што сілавікі рыхтуюцца і яны не дапусьцяць масавых беспарадкаў у краіне (потым пытаюць, а хто ў грамадстве псыхоз разпашырае? – узровень самазабойстваў у Беларусі сёння і без таго самы высокі ў свеце ...).

А потым у правільных СМІ – гучалі выказванні Прэзідэнта РБ пра тое, што выбары будуць праведзены на самым вышэйшым дэмакратычным узроўні. Яны, на гэты раз, будуць паказальна адкрытымі і празрыстымі ў параўнанні з іншымі краінамі (траэба разумець, заходнімі - ?).

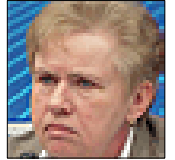
Пры гэтым, адразу старшыня ЦВК Лідзія Ярмошына падмацавала дадзены аптымізм прыкладам таго, што адпаведна з Дэкрэтам (які забяспечвае шырокі ўдзел палітычных партыяў у выбарах) кожная з іх атрымае магчымасць вылучыць 1-го прадстаўніка ў ЦВК з правам дарадчага голасу.

Як звычайна, шматлікія эмацыйныя заявы і паўторы гэткага “непадробнага афіцыйнага аптымізму” па ўсіх тэлеканалах і ў афіцыйнай прэсе стваралі ўражаньне (для звычайнага глядача – раўназначнае неаспрэчнай істыне), што партыям і апанэнтам улады на будучых

выбарах у Парлямэнт РБ дазволена мець ледзь не па аднаму паўнаўрадаваму супрацоўніку ў кожнай выбарчай камісыі (!). І гэта было б натуральным выйсьцем з зачараванага кола шматлікіх злоўжыванняў уладаю і парушэнняў выбарчага правам ў часе выбарчых працэдураў. Камісыі ў нармальных умовах і павінны складацца з прадстаўнікоў розных палітычных партыяў ці апанэнтаў, якія ідуць на выбары. Тады, ёсць гарантыя, што выбары будуць сапраўды выбарамі. А вынікам будзе лічыцца не тое, “як падлічуць”, а тое – як прагаласуюць.

Аднак, пры азнаямленьні з самім, гэтак “разрэкламаваным на публіку” дакумэнтам, аказалася, што ў ім няма нічога новага. Дэкрэт №13 ад 24 ліпеня 2008г. – літара ў літару, цалкам дублюе Указ №7 ад 2004 году. І не больш за гэта. Дык што ж змянілася ў лепшы бок, каб крычаць на ўвесь свет – дэмакратызацыя выбараў, перамены ...! Не хвалойцеся – нічога не змянілася ... РУЖОВЫ ТУМАН АФІЦЫЙНЫХ ПРАМОВАЎ НЯ МАЕ НІЧОГА АГУЛЬНАГА З ПРАКТЫКАЙ ПРАВЯДЗЕННЯ ВЫБАРЧАЕ КАМПАЊІ.

Падобныя “бурбалкі” пускаюцца ў “акварыюме БТ” для тых, хто прызвычаіўся радавацца кожнаму слову “правадыра”, сьлепа верыць у тое, што хацеў бы пачуць, то бок ... – для даверлівых і наіўных выбарнікаў, міжнародных назіральнікаў, сусветнай супольнасці і Эўропы. З апошняй – канешне, даўна наспеў час мірыцца. Але, пры гэтым, для ўлады, ідэальным было б яшчэ і атрымаць запланаваны

ЗА СВАБОДНЫ ВЫБАР!
БЕЗ ВЫБАРУ –
НЯ МОЖА БЫЦЬ
ПЕРАМЕНАЎ!

на выбарах, як звычайна – “элегантны вынік”, які можа забяспечыць толькі добра спрактыкаваная й кіруемая сыстэма “выбарчае вэртыкалі”.

Пры гэтым, элегантнасць забяспечваюць шматлікія “амаль праўдзівыя” публічныя “рэверансы”, наяўнасць “правільных камісіяў” і выбарчае актыўнасць ... Усё астатняе – справа, як кажуць, тэхнікі.

Вяртаючыся да ледзь не “сэнсацыйна дэмакратычнага” Дэкрэту №13, як і 4 гады назад, прадстаўнікам партыяў у Цэнтральнай выбарчай камісіі ў ім – прадугледжаны чыста “дэкаратыўны статус”. Яны ня маюць права ні ўдзельнічаць у праверках па зваротах і скаргах суб’ектаў выбараў, ні ў абмеркаваннях ці галасаваннях на паседжаньнях ..., таму й ня маюць магчымасці ўплываць на прымаемыя ЦВК рашэнні.

Так пачыналася новая “казка” пра свабодныя выбары ў Беларусі. Казачнікаў трэба было –толькі слухаць. Слухаць з заплюшчанымі вачыма. Бо

рэальнасць – адразу абдавала “халодным душам”. І ілюзія адразу знікала. А заставалася сапраўднасць – шэрая, штодзённая і ..., як дубец спэцназаўца ля “Плошчы Перамогі” – жэлезабэтонна правільна-лінейная ...

Уся гэткая бугафорыя зь “пераменамі” яшчэ нагадвае прымітыўнае жаданьне аднім махам пераўтварыць постсавецкі шэры горадзкі “пэйзаж” у сьвточна-эўрапейскія шляхам проста пафарбоўкі разбітых бэтонных бардзюраў белай вапнаю ... Варта толькі глянуць на падобную “прыгажосць”... – і ўсё становіцца на сваё месца. І сьвята – як не бывала ...

А ааб зьнік “ружовы туман” – дастаткова “паветра” вольнага слова й сьвежае думкі. А яны – толькі там, дзе ёсць імкненьне да праўды і да свабоды.

АД ПАПУЛІЗМУ ЗАЯВАЎ – ДА ПРАКТЫКІ.

ФАКТЫ І АРГУМЕНТЫ ...

Жодзіна

Першыя кантакты з супрацоўнікамі мясцовае ўлады, адказнымі за фармаваньне выбарчых камісіяў паказалі, што яны парушаючы асноўныя прынцыпы адкрытасці й празрыстасці выбарнага працэсу робяць яго максымальна закрытым ужо с самых першых крокаў і выкарыстоўваюць для гэтага ў выглядзе аховы праваахоўных сілавых структуры, функцыя якіх зусім у іншым.

Так у Жодзіне, адказы за выбарчы працэс супрацоўнік выканкаму (кіраўніца ідэалігічнага адзядзелу Аксана Грышкевіч) адразу ўжыла мэтад запалохвання, выклікала па тэлефоне міліцыянта для выдаленьня з памяшканьня грамадзяніна, які прыйшоў да яе задаць некалькі актуальных для вылучэньня ў склад Акруговай выбарчай камісіі пытанняў ... Яна проста адмовілася адказваць канкрэтна на пастаўленае пытаньне й прапанавала праваабаронцу Аляксею Лапіцкаму пачытаць фармулёўку з Выбарчага Кодэксу РБ, якая не ўтрымлівае адказу. Напрыканцы канфлікту, на настойлівы запыт супрацоўніка выканкаму, як бы спахапіўшысь адказала на пытаньне ...

А адразу пасля гэтага, міліцыянт, што суправаджаў “парушальніка спакою” выканкамаўскіх кабінэтаў, пасля высьвятленьня абставінаў “інцыдэнту”, сам прапанаваў наведвальніку зрабіць адпаведны запіс у “Кнігу заўвагаў і прапанаваў”, што і было зроблена 30.06.2008г.

Па гэтым запісе прайшла перапіска ў часе якой, адказы з Жодзінскага выканкаму проста ўразілі сваёй “непасрэднасцю”.

Сямашка У.М., а за ім і Грышчанка В.І. альбо проста безпрадметна цытавалі нейкі артыкул ВК РБ (арт. 34 ВК РБ, Сямашка У.М.), альбо рабілі доўгі пералік артыкулаў і праўных дакумэнтаў, у поўнай адпаведнасці зь якімі, быццам бы, дзейнічала супрацоўніца выканкаму ... (!?) і раілі – заяўніку “у далейшым для пазьбягання канфліктных сытуацыяў у мэтах атрымання поўнай і аб’ектыўнай

інфармацыі больш акрэсьлена й пісьменна фармуляваць пастаўленыя пытаньні” (старшыня выканкаму, Грышчанка В.І.).

Аднак, пасля гэтых адпісак, як сьведчыць Аляксей Лапіцкі, паводзіны начальніцы адзядзелу кадраў Жодзінскага выканкаму кардынальна зьмянілася. Таварыша начальніцу з выканкаму, стала проста цяжка пазнаць – яна пачала сапраўды паводзіць сябе надзвычай безканфліктна – натуральна ўсьміхалася, паводзіла сябе абыходліва й тактоўна ... Так і павінна быць заўсёды ... Гэта абавязак чыноўніка ўва ўзаемадачыненьнях з грамадзянамі. Яна, нават, урэшце пачала адказваць на пастаўленыя пытаньні, якія тычацца выбарчага працэсу ... (!?)

Цікава, але афіцыйныя адказы, якія скіроўваліся перад гэтым заяўніку зусім не адлюстроўвалі таго, што адбывалася ў кабінэтах выканкаму падчас разгляду пытанняў, пастаўленых праваабаронцам у пісьмовых заўвагах.

Выснова адна – нам усім трэба вучыцца абараняцца ад нахабства чыноўніка, у літаральным сэнсе – ставіць яго на месца, вучыцца абараняць свае грамадзянскія правы й свабоды з прынцыповых пазыцыяў, фіксуючы парушэньні запісамі ў Кнігі заўвагаў і прапанаваў, пісьмовымі зваротамі, ствараючы тым самым аснову для вырашэньня канфліктных сытуацыяў і праблемаў на падставе нормаў права ...

Кожны здольны спыніць хвалю хамскага бюракратызму й агрэсыўнасці, бо чыноўнік павінен дзейнічаць строга па законе і выключна ў межах прадпісаных яму паўнамоцтваў. Пры гэтым, нам усім

трэба ўразумець і дакладна ведаць, што чыноўнік любога рангу – функцыянер альбо звычайны службовец той установы ўлады, якая працуе для забяспячэння гарантыяў і рэалізацыі правоў і свабод грамадзянаў.

А кожны супрацоўнік міліцыі, заўважце – праваахоўнай установы – ёсць не прыватным цэлаахоўнікам прадстаўніка ўлады, не карнікам нейкага “ўдарнага фармаваньня”, але вартавым правапарадку, якому грамадства й дзяржава даручылі ахоўваць усё тая ж Канстытуцыйныя правы й свабоды звычайных грамадзянаў, іхнюю маёмасць, жыццё й чалавечую годнасць.

Ён – не “найміт” асобна ўзятага, нават, самага важнага і “заўсёды правільнага” чыноўніка ці нейкай “прыўладна-намэнклятурнай групы”, не ўзброены статусам недатыкальнасці “жаўнер кіруючага рэжыму”, ягонага свавольства і ўседазволенасці, але – ахоўнік закону і правапарадку.

ВЫПАДКОВАСЬЦЬ АЛЬБО ЗАКАНАМЕРНАСЬЦЬ?

Сабраныя 108 подпісаў і сваечасовы зварот у ворганы, ўтвараючыя Акруговыя выбарчыя камісіі ў Беларусі, не дапамаглі праваабронцу й сябру сойму Партыі БНФ у Жодзіне, Аляксею Лапіцкаму трапіць у склад Жодзінскай АВК №66 па выбарам у Палату Прадстаўнікоў Нацыянальнага Сходу РБ.

Заяўніку, нават не дазволілі прысутнічаць на адпаведным паседжаньні Менаблвыканкаму 14.07.2008г. у Менску, куды ён спэцыяльна прыехаў пасля ўзгаднення часу і месца правядзення паседжанья з начальнікам Галоўнага ўпраўлення арганізацыйна-кадравай працы Амелянчуком М.М. (былым першым

намесьнікам па ідэалёгіі старшыні Жодзінскага выканкаму).

Разам з Аляксеем Лапіцкім на паседжаньне не дапусьцілі і незалежнага назіральніка ад Беларускага Гэльсынскага Камітэту (БГК), делегаванага на гэту важную выбарчую працэдуру ...

У адказах на пратэст і запісы, зробленыя ў Кнізе заўвагаў і прапановаў ад Аляксея Лапіцкага як прэтындэнта і Леаніда Мархоткі (назіральнік ад БГК), усё той жа Амелянчук М.М. патлумачыў недопуск дадзеных асобаў на паседжаньне тым, што адпаведна Рэглямэнту аблвыканкаму, на яго дапускаюцца толькі тая, хто быў у адмысловых сьпісах запрошаных. Таму для гэтага – патрабавалася “папярэдняе ўзгадненьне з аблвыканкамам”.

Аднак, дадзенае ўзгадненьне перад паседжаньнем адбывалася. Менавіта на ім Аляксей Лапіцкі па тэлефоне атрымаў ад Амелянчука М.М. дакладны час пачатку паседжанья 14.07.2008 года ў 9-30 у будынку Менскага аблвыканкаму. А што “папярэдняе ўзгадненьне” павінна быць пісьмовым зваротам – нідзе не пазначана. Таму, тлумачэньне недопуску на паседжаньне – адсутнасьць загадзя пададзенага пісьмовага запыту – можна разглядаць як ухад ад наўпростага адказу на канкрэтнае пытаньне.

А рэальная матывацыя – зусім у іншым. Пытаньне допуску на паседжаньне нгезалежных прадстаўнікоў назіранья выносілася на разгляд Менаблвыканкаму 14.07.2008г. Так, да чакаючых пропуску на ўваходзе назіральнікаў (іх не прапускала ахова) выйшаў намесьнік Амелянчука М.М. і паведаміў ім аб недопуску на паседжаньне. Нагоды адмовы – не тлумачыліся.

Адзначым, што любое тлумачэньне недопуску, выглядае несур’ёзным і нагадвае звычайны стыль постсавецкай беларускай намэнклятуры, якая разумее выкананьне закону выключна з

фармальных пазыцыяў – галоўнае недапусьціць, абмежаваць альбо даць сваечасовы пісьмовы адказ на запыт ... А што напісана ў гэтым адказе – абсалютна не істотна ... Адказнасьці за звычайныя адпіскі – нават, на даляглядзе – не прадбачыцца.

Так, закрываючыся ад “вачэй грамадства” улада майструе сваю “правільную законнасьць” і падобную ёй “папяровую справядлівасьць”, стварае перадумовы “бязконцай стабільнасьці” ва ўмовах “аўтарытарна кіруемай дэмакратыі”. Разьлік на тое, што тут заўсёды будзе кіраваць “правільны клан”, узброены “правільнай ідэалёгіяй”. Але дзе ж тады – “самы дэмакратычны ў сьвеце”, “адкрыты й празрысты” выбарчы працэс?! Дзе свабода выбару?!

Для ведама – на адзначаным супольным паседжаньні ў Аблвыканкаме кандыдатуру Аляксея Лапіцкага, якога не дапусьцілі да ўдзелу ў паседжаньні, проста не разглядалі. То бок, зацьвярджаліся загадзя адфільтраваныя й падабраныя выканкамамі сьпісы будучых АВК ...

Можна толькі канстатаваць, што такім практычным крокам у самым пачатку выбарчага працэсу ўлады цалкам абверглі ўласныя гучныя заявы аб тым, што выбары ў Беларускай Парлямэнт восеньню 2008 года, на гэты раз, як ніколі раней (!?), будуць дэмакратычнымі, паказальна адкрытымі й празрыстымі (у тым ліку – для назіранья).

Дык выпадковым альбо заканамерным ёсць дадзенае рашэньне!? Думаецца, што большасць – безумоўна, ведае адказ на дадзенае пытаньне. У такім выпадку, можа ня варта цешыць сябе ілюзіямі й працягваць сьлепа верыць у падобныя “казкі”, а сказаць сваё важнае слова СУПРАЦЬ ПАДМАНУ і ЗА СВАБОДУ ...